Tabula

Sancti viri et ſub- limis ingenij acumine vigentis/ Effrem dia-coni/ Librorū ꝑ capitula diſtinctio ordinata/ cū eorū que in ipſis continent̄ ſummaria ex-poſitione.

Liber primus de compūctione cordis per xiij. capitula diſtinctus eſt.

Caplm. I. Premittit plāctū auctoris ꝓ ani me ſue/ inſtitutioniſqꝫ patrū ſuorū vulnerib⁹ cū eiuſdem inſtitutiōis deſcriptiōe/ ⁊ accuſa-tione/ atqꝫ reꝑhēſione vite ⁊ inſtitutiōis ſue/ fratrūqꝫ ſuorum.

Ca. II. Accuſat duriciā cordis nr̄i/ tardita-temqꝫ nr̄am ad cōpunctionē/ ꝯuerſionem et penitentiā/ cū exhortatione ad hmōi agēda. ⁊ doctrina quō agi debeant. exēplo patrū cō firmās/ ⁊ ad aliorū imitationē nos ꝓuocās.

Ca. III. Exhortat̄ nos ad mūdificationeꝫ tam̄ ꝓpter celeſtia bona nobis ꝓmiſſa/ qꝫ ꝓ-pter cauēda ꝑicula diei iudicij improuiſe ſup-uenientis/ quēadmodū in dieb⁹ Noe cōtigit timorē ex ſcripturarū cōpletiōe exaggerās.

Ca. IIII Perſuaſiue cōcludit vt volēs ſal-uari ꝓperet ⁊ feſtinet/ pulcherrimas ad h̄ in ducens ſimitudinū compatiōes atqꝫ rōnes. cū incuſſione timoris/ ꝓpter carnales paſſiōes ⁊ vitia nr̄a/ ſubiūgens tandē doctrinā qua co gitationes cordis agnoſci poſſint.

Ca. V. Excludit errorē/ ne q̄s putet paſſio nes ſupradictas eſſe naturales/ oſtēditqꝫ ex compatiōe libere volūtatis ad agricolā. quō circa hmōi paſſiōes voluntas inſerat aliquā-do ꝟtutes optimas/ aliqñ conſuetudines peſ ſimas: quō etiā diuinas ſcripturas habeat ꝓ ꝯſiliatoribus/ quos ſi deſerēdo oberrauerit. ⁊ penitēs ad legiſlatorē recurrerit/ cum pie-tate ſuſcipiatur.

Ca. VI. Occaſione p̄tactorū gr̄as agit. cō-mēdatqꝫ diuinā clementiam/ benignitatem/ ⁊ miſcdiam. cū cōmemoratione plimoruꝫ dei bñficiorū. vt ad ei⁹ dilectionē nos ꝓuocet.

Ca. VII. Acriter increpat eoꝝ ignauiā qui huic ſeculo renūciauerūt. ⁊ tn̄ carnaliaꝫ ter-rena req̄rūt. multis eos cōmonēs/ exhortās ⁊ terrens rōnibus exēplis atqꝫ ꝑiculis. vt ad compunctionē ⁊ penitentiā incitent̄.

Ca. VIII. Inducit ex ſupiorū recordatiōe compunctionē ⁊ querelā auctoris miſeriā ſu-am confitētis. ⁊ miſericordiā dei/ fratrūqꝫ ſu-orū p̄ces implorātis. ſollicitudinē qꝫ carnalē diſſuadētis. ⁊ ad negociationē ſpiritalē atqꝫ vite ⁊ negocioꝝ nr̄oꝝ rōnem ꝑ ſingulos dies faciendam exhortantis.

Ca. IX. Exhortat̄ vt tribulationes mundi patiēter tolerent̄. ⁊ ne ſpes in tꝑalib⁹/ ſed in dn̄i amatoris hominū benignitate ponatur. q̄ cūcta bona largit̄. ⁊ laborātes mercede nō fraudat. ꝑ h̄ ꝓuocās nos ad vigilātiā/ ne ad-ueniente ſponſo ⁊ alijs in regnum ſuſceptis. nos excludamur/ ⁊ poſtea negligentiā nr̄am fruſtra defleamus docet qꝫ quō dn̄m inuoca-re debeamus. ⁊ ꝑfectos viros imitari. corpus ad carnalia nō aſſueſcere. diſcretionē nihilo-minus circa ei⁹ caſtigationem obſuare. āmo nens tandē vnūquēqꝫ ita debere incipere. vt poſſit inceptū ꝑficere.

Ca. X. Ueros ⁊ ꝑfectos monachos cōmē dat/ ⁊ ad certamen ꝓuocat. pigros ꝑ aptam ſimilitudinē cōfutat/ oſtēditqꝫ ex compatiōe monachi ad militē/ quē ſegnis ⁊ negligens a diabolo vincat̄. vigilans ꝟo ꝑ gr̄am dei adiu-uetur. occaſione cui⁹ tandē diuinā gr̄am plu-rimum cōmendat.

Ca. XI. Inducit inuitationē auctoris auxi lium ſpondētis ⁊ ad ablutionē vitiorū perſua dentis. ⁊ vt ad ipm̄ inclinent̄ inuitati: exptuꝫ ſe conſiliatorē ꝓſtantis ⁊ offerētis/ conſulē tiſqꝫ vt ad ꝑfectā ſingularēqꝫ pudicicie ꝟtutē ſe ꝑparare feſtinent. quā excellenter cōmen-dans. pulchras inducit ſiſitudines. tādē eos deflens. q̄ illā habuerūt ⁊ ꝑdiderunt.

Ca. XII. Dictorū occaſione exhortat̄ eū q̄ p̄tactā pudicicie ⁊ caſtitatis ꝟtutē habet. ne illā amittat tradēdo ſe in vincula inimici ido neū exemplū adducēs. atqꝫ demōſtrās. quō hec ꝟtus liberari poſſit/ ita vt nihil ei nocere valeat.

Ca. XIII. In perſona auctoris glorificat ⁊ magnificat dn̄m amatorē hoīm. multiſqꝫ de-uotis deꝑcationibus benignitatē ei⁹ ꝓ men-tis illuminatione. vulnerū ſuorū ſanatione/ ac gr̄e collatione interpellat.

Sancti Effrem Liber ſecūdus de compunctione in. V. capl'a diuidit̄.

Caplm. I. Inuitat nos ad compunctioneꝫ ⁊ docet quō ad illā ꝑueniat̄. ꝓhibetqꝫ negli-gentiā ac puſillanimitatē. ⁊ exhortat̄ vt dn̄m inuocemus. fiducialiterqꝫ ei ſeruiam⁹. corda nr̄a ſanctificem⁹. nob inuicē ignoſcam⁹/ atqꝫ de ꝑfectione nr̄a nō p̄ſumam⁹. pulchre tandē monachū agro ſeminato compans.

Tabula

Ca·II· Excitat nos ad vigilantiam in belli
certamine infirmitateq́ʒ nr̃am conſolatᷓ ex v̓=
tute dñi q̄ ē agoniſta nr̃: atq́ʒ exhortatᷓ ad mu
tuũ adiutoriũ· vt ſic in vnũ inuicē ↄſpirātes/
aduerſariũ nr̃m ↄfũdamꝰ ac ſupemꝰ/ ⁊ deum
honorificemus· Et ob h̔ cōmēdat multitudi=
nem monachorũ ſimul deo militantiũ/ mltis
rebus tam multitudinem monachorũ q̃ʒ ſin=
gulos monachos compando·

Ca·III· Exhortatᷓ ad temptationes ſuſti=
nendas ⁊ inducens ea in q̄bus conſiſtit glori
atio monachi: docet q̃ꝫ is q̄ vitijs p̄occupa=
tus eſt pulſare debeat ad oſtium dñi: qui non
deerit/ ſi pulſans ꝑſtiterit/ ſed miſericorditer
ſubuenit·

Ca·IIII· Beatificat digne deo militātes et
coronā eterne beatitudinis p̱merētes· exclu
denſq́ʒ negligentiũ excuſationeʒ/ ⁊ pluribus
eos rōnibus terrens/ ad vigilantiam ⁊ com=
punctionem prouocat·

Ca·V· Suadet occaſione dictoꝝ vt impor
tune deũ dep̄cemur q̄tenus nos liberet a fu=
turis malis ⁊ regni ſui ꝑticipes faciat/ plures
adducēs cōpuncti cordis obſecratiōes/ peti=
tiones atq́ʒ ſupplicatiōes q̄bꝰ exorandus eſt
dominus·

Sancti Effrem Li=

ber de Judicio dei/ ⁊ reſurrectione· de regno
celorũ ⁊ de mũdicia anime· V· cōtinet capl'a·

Ca·I· Exhortatᷓ nos/ vt mētes nr̃as p̄pare
mus ⁊ emũdemus inſiſtamuſq́ʒ vt celeſtia ſa
piamus ⁊ eterna ſectemur· ad illas q̃ʒ p̱miſſi
ones tendamus de q̄bus om̄es ſancti ſuſpira
uerunt iudicij diē expectātes· conditiones il=
lius diei atq́ʒ iudicij exponens·

Ca·II· Ex rememoratiōe diei iudicij exci=
tat nos ad vigilantiā ⁊ ad imitationem ſcõꝝ
patrũ/ vt a p̄rēfamilias xp̄o dño in eternam
manſionē recipi mereamur/ multas illiꝰ man
ſionis conditiones exponens·

Ca·III· Exhortatᷓ nos ad p̄parationē illiꝰ
terribilis examinis/ in q̄ oēs actus nr̃i/ cogita
tiones eloquia arguentᷓ· vt etiā ideo t̄palia ⁊
terrena atq́ʒ trāſitoria nō queramꝰ· ſed intui
tum nr̃m ad ſcõs deflectamꝰ· q̄ propter cele=
ſtis patrie deſideriũ ꝑ̄lima ſunt ꝑpeſſi· quos ſi
imitati fuerimꝰ/ cũ ipis q̃ʒ cōregnabimus·

Ca·IIII· Prouocat nos ex dictis vt feſtine
mus ne ab illis et̃nis bonis excludamur· ⁊ ne
ſempiterna p̄icula incidamus/ ſi negligētes
fuerimus/ occaſione illiꝰ tandē multa p̄icula
⁊ ſupplicia damnatorum explicans·

Ca·V· Inducit auctorē miſeriā ſuā deplo=
rantem/ fratreſq́ʒ ſuos rogantem· vt orentᷓ ⁊
pro eo ⁊ ſeipſis/ q̄tenus futura illa mala effu=
gere poſſint/ celeſtiaq́ʒ gaudia conſequi· que
breuiter ⁊ ſũmatim cōmemorat·

Sancti Effrem Li=

ber de Beatitudine aīe per· iiij· diſtinguitᷓ ca·

Ca·I· Multos in diuerſis v̓tutibꝰ ⁊ bonis
exercitijs ſe occupātes/ beatos p̄dicat· negli=
genteſq́ʒ ex metuenda mortis hora ⁊ egreſſu
anime de corpore ꝑterret·

Ca·II· Cauſa p̄dictorũ nos exhortatur ad
odium mundi ⁊ dilectionē chriſti· obſecrāſq́ʒ
vt intente dño ſeruiamus ⁊ nō mundo q̄ ple=
nus eſt laqueis mortis· vt etiam ob id aīas
noſtras ornemus pennis ſancte conuerſatio
nis/ quibus poſſimus laqueos iſtos in quorũ
medio ambulamus vitare· excitans nos poſt
hec ad vigilātiā/ ſpem longe vite penitus ex=
cludens·

Ca·III· Propter prememorata p̄iculoſaq́ʒ
t̄pa ventura/ ac etiā p̄ſentia mala que quoti=
die creſcunt ⁊ in peius proficiunt/ āmonet vt
diem mortis atq́ʒ iudicium futurum ſemꝑ añ
oculos habeamus/ oſtēdit quoq́ʒ quis illa ef=
fugere poſſit· ⁊ qua de cauſa multi in ea inci=
dant· negligentiā nr̃am rep̄hendens/ multiſ
q́ʒ argumentis diligentiā ſuadens ⁊ ad ſollici
tudinem incitans·

Ca·IIII· Ex eo q̄ iam hora diei vndecima
eſt/ ⁊ vie nr̃e curſus longiſſimus/ incutit no=
bis timorē ⁊ ad vigilantiā excitat/ de effugati
one etiam ⁊ expulſione charitatis nos accu=
ſat· docetq́ʒ quid agere debeat qui celeſtis eē
deſiderat· ⁊ pulchrā ad hoc adaptat ſimilitu=
dinem·

Sancti Effrem Li=

ber de penitentia· V· comp̄hendit capitula.

Ca·I· Ex pietate dñi noſtri ieſu chriſti qui
de ſinu patris deſcendit vt peccatores ad pe=
nitentiam vocaret ⁊ male habentes ſanaret
multis rationibus incitat ſauciatũ peccatorē
vt pro vulnerum ſuorum ſanatione ad medi
cum benigniſſimum ⁊ promptiſſimum feſti=
nanter accedat· qui propter multā ſuā boni=
tatem ſtatim inuenitur ab inquirentibꝰ ſe·

Ca·II· Ex cōmemoratione charitatis be=
nignitatis ⁊ miſericordie dei/ diligenter nos
exhortatᷓ/ vt in hoc ſeculo penitentiaʒ agere

conemur/eo ꝙ in alio ſeculo quod omnibus
malis repletum eſt· fructuoſa penitentia agi
nō poteſt·
Ca·III· Superiorum exhortationum cau
ſam exponit iterūqꝫ ſuadet vt tranſitoriū va
numqꝫ hoc ſeculum/⁊ que in eo ſunt contem
namus queādmodum multi ſancti ⁊ iuſti fece
runt/qui nunc paradiſi delicijs fruuntur/cō-
futans ex hoc illorum errorem qui huic ſecu-
lo vano ⁊ illis que in eo ſunt adherent: ⁊ mul-
tipliciter ipis timorem incutiens.
Ca·IIII· Ex recordatione predictorum ad
huc amplius peccatorem perterret ⁊ āmonet
vt quādiu tempus hic datꝰ ad beatitudinem
dei percipiendam ſe paret oſtenditqꝫ ob hoc
qui diuina beatitudine digni ſint: ⁊ mercedē
atqꝫ gaudia illoꝝ exponit·
Ca·V· Inducit auctorem ob timorem ſuꝑ
memoratorum conquerentem ⁊ ſemetipſū
deplorantem/deumqꝫ obſecrantem vt in ho
ra aduentus eius nō indignꝰ inueniatur: ne
auditurus ſit formidandam illam ſententiā
diſcede a me operarie iniquitatis· neſcio qs
ſis: ſed vt gratia miſerationis ſue ipſum ſal-
uet ⁊ in paradiſum deliciarum inducat·

Sancti Effrem Li-

ber de luctamīe ſpiritali ꝑ·III· capl'a diuiſus ē
Caplm·I· Ex celeſtibus ⁊ eternis bonis lu
ctatoribus ⁊ victoribus promiſſis prouocat
nos ad certamen ſpiritale/docet etiā qbꝰ ar-
mis indui debeat is qui victor cupit exiſtere:
⁊ que fugere eum oporteat/ne armis ſpolietꝰ
ac maxime diſſuadet vinum ⁊ ebrietatem/ꝑ
que ipſa anima templum dei exiſtens polluitꝰ
ſubiungit quoqꝫ mala que inde ſequuntꝰ·
Ca·II· Vt imitatores ſimus ſanctorū pa-
trum qui puriſſimum dei templum extiterūt
nos obſecrat/vtqꝫ ꝓcipue exempla illorum ſe
ctemur· In ieiunio/oratione ac ceteris hmōi
cohortatur/que etiam in orationibus cauen
da ⁊ que ſeruāda ſint aperit. Sollicitudines
preterea huiꝰ mundi/negligentiam atqꝫ deſi
diam diſſuadet ⁊ ad ꝓparationē vt celeſte re-
gnum ad quod inuitamur poſſideamus nos
incitat·
Ca·III· Ex multis que benignꝰ dn̄s noſter
pro nobis fecit vt ipſum quereremus/exclu-
dit omnem excuſationem negligentie noſtre
⁊ poſt monita ſaluberrima· monachis ⁊ diſci
pulis chriſti congrua ad eius nos imitationē
ſtimulat/cōmemoratiſqꝫ iterum pluribus q̄
pro nobis fecit atqꝫ perpeſſus eſt/laudes ipi
in perſona auctoris refert ⁊ exorat vt poſt cō
punctionem ⁊ ſanctimoniam in requiem pa-
radiſi ſuſcipiat·

Sancti Effrem Li-

ber de die Judicij·VI·
Caplm·I· Inducit Sanctū Effrem exhor
tantē ⁊ obſecrantem omnem ſollicitudinē a
nobis proijciens/ex eo ꝙ nihil in illa hora no-
bis prodeſſe poterit niſi conuerſatio ſancta ⁊
bona opera que hinc detulerimus nobiſcum
Terrorem quoqꝫ nobis incutientē ꝓpter ma
nifeſtationē coram iudice omnium que hic oc
culta ſunt· quod apta ſimilitudine declarat·
Ca·II· Arguit negligentiā noſtram ⁊ oſtē
dit qūo iudex rationem pro hac negligentia
exquiret improperans nobis omnia que per
tulit vel fecit pro nobis·
/Ca·III· Occaſione dictorum conuocat
nos ⁊ inſtruit qūo dominū adorare/ laudare
⁊ obſecrare debeamus·
Ca·IIII· Ex hoc ꝙ deus nihil preter ſalutē
noſtram querit/reuocat nos a negligentia ⁊
excitat ad vigilantiā ⁊ exercitium bonorum
operum atqꝫ dei dilectionē· ⁊ huius occaſiōe
excellenter virtutem charitatis cōmēdat·
Ca·V· Exponit conſilium auctoris conſu-
lentis vt feſtinemus digne conuerſari ſm dei
voluntatem/ſolliciteqꝫ ꝓ ſalute noſtra in ora
tionibꝰ/ieiunijs· vigilijs ⁊ lachrymis nos ex-
erceamus/vt fiduciam habere poſſimus in il
la terribili hora iudicij· peccatores quoqꝫ ad
compunctionem incitātis· ⁊ ea de cauſa mul-
tis preconijs compunctionem extollentis·
Ca·VI· Inducit auctorem negligentiam
⁊ miſeriam ſuam confitentem/alioſqꝫ ne ip-
ſum imitentur auertentem ⁊ vt dominum ꝓ
ſe orent deprecantem atqꝫ cum gratiarūacti
one librum hunc concludentem·

Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi
Liber de die Judicij feliciter explicit·

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

M Theol Sch 49.